

דו"ח בטכניון: התועלת הכלכלית של חוצה ישראל נמוכה בעשרות מיליארדי שקלים מההערכות

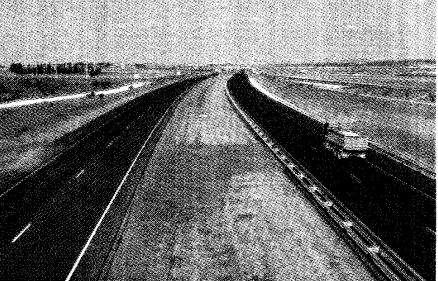
בעבודה שהוכנה במוסד שמואל נאמן נטען כי הבריקות המקדימות לכראית הקמת הכביש היו לקויים. חוצה ישראל: הרברים חסרי בסיס

מאת שרון קדמי

שמואל נאמן בטכניון, בדו"ח ערכו חישובים חדשים לפי הנוהל המערבי ולטענתם לפי החישוב החדש, התועלת הכלכלית של הכביש, תהיה נמוכה בעשרות אחוזים מהתיאוריות שהוצגו בבריקות המקדימות שנערכו לפני הקמת הכביש. העבודה שהכינה תמר קינן במי

אילו הבריקה של סלילת כביש חוצה ישראל שבוצעה ב-94' היתה מתבצעת כיום, על פי הנוהל הממשלתי המעודכן, ספק אם היתה מתקבלת החלטה להקימו, כך עיר לה מר"ח שהוכן באחרונה במוסד

תצלום: גיא רייבין

חוצה ישראל – הערכה מחדש

דו"ח הטכניון על הבריקות המקדימות לכביש

תועלת הייחוס בזמן שהוצגה היתה 78.6 מיליארד שקל, ואולם, לפי פרמטרים הנדרשים על פי נוהל בר"ח, התועלת היא 33.4 מיליארד שקל בלבד

בוחני כראיות הכביש לא כללו בבדיקתם את כל אורך הכביש, לא שיקללו את עלויות סלילת המחלפים וגם לא את עלויות הסלילה וההשלכות הסביבתיות של כביש הרוחב

אורך הכביש המתוכנן הוא 340 ק"מ, אך החלופה הארוכה ביותר שנבחנה בבדיקה המקדימת הינה באורך של 134 ק"מ

לא נבחנו תנאים חלופיים, ולא נשקלו יתרונותיהם וחסרונותיהם מבחינה תחבורתית, כלכלית וסביבתית ביחס לתנאי שנבחן

עורכי התחשיב לא שיקללו ערכי טבע מיוחדים, ולא כללו את כל השטחים הנדרשים כמו שטח כבישי הרוחב ושטח הכביש לכל אורכו

השיקול החברתי לא הובא בחשבון – ולא שוקללה הפגיעה באוכלוסיות חלשות הנובעת מההשקעה בתחבורה פרטית והזנתה התחבורה הציבורית

זיהום מים תוצאה מסלילת כביש חוצה ישראל בקרבת מקורות מים גרשים לא קיבל כל התייחסות בבדיקה שנערכה

לנתונים ולתוצאות שהיו ידועים ב-94', בעת שחברת כביש חוצה ישראל ביקרה את כראיות הסלילה של הכביש. בטכניון מציינים כי ב-94' בייצה חברת מתת בדיקה כלכלית של כראיות הכביש חוצה ישראל, בעקבות בקשה של חברת כביש חוצה ישראל. הבריקה היתה רחבה ומקיפה, אך התבססה על פרמטרים לחישוב שקבעו מומיני הבריקה, ולא נטענו על נוהל אחיד לבחינת פרויקטים, שכן עדיין לא היה נוהל כזה.

במסגרת נצפה כי החודי ההשקעה למשק יושלם תוך שנתיים-שלוש, והתמורה הממוצעת לחון המושקע תהיה כ-35% בשנה. מבחינה משקית, סיכום מסמך הבריקה, יש לזרז את סלילת הכביש על מנת למנוע אובדן תועלת למשק בסדר גודל של כ-750 מיליון שקל לכל שנת עיכוב.

מהדו"ח של הטכניון עולה כי בוחני כראיות הכביש לא כללו בבדיקתם את כל אורך הכביש, לא שיקללו את עלויות סלילת המחלפים וגם לא את עלויות הסלילה וההשלכות הסביבתיות של כביש הרוחב.

מחאות חריפות נגד הכביש

תזכורת: כביש חוצה ישראל הוא פרויקט לאומי שנוי במחלוקת, שהחלטה על סלילתו התקבלה ללא תוכנית אב ארצית לתחבורה. הכביש נסלל לאחר מחאות חריפות של גורמים שונים אשר גרסו כי לא בוצעו כל הבריקות הנכונות, ניות והסביבתיות הנדרשות, ולא שוקללו כל העלויות של הכביש. במקביל עשתה חברת כביש חוצה ישראל בדיקה כלכלית של כראיות הפרייקט. בדיקה זו, מציינים בטיכניון, הראתה שהתרום של סלילת הכביש למשק היא מעל 100 מיליארד שקל במרוצי '94. ואולם, קובעים בטכניון, ספק אם היו מגייסים לתוצאה זו אילו היו בודקים את הכביש לפי נורמות המובילות כיום בעולם. דו"ח הטכניון מתייחס

אחרות, אורך הכביש הוא יותר מפי 2.5 מהאורך שנבחן. בנוסף לכך, ככל אחד מקטעי עי הכביש השונים, וטפל במסגרת בדיקת ההיתכנות תואר עקרוני מוגדר יותר. לא נבחנו תנאים חלרי פיים, ולא נשקלו במסגרת עבודה זו יתרונותיהם וחסרונותיהם (מבחינה תחבורתית, כלכלית וסביבתית) ביחס לתנאי שנבחן. הבחינה הכלכלית והתועלתית של המחלפים לא נכללה בבדיקת כראיות הכביש. לפי דו"ח הטכניון, עורכי התחשיב לא שיקללו ערכי טבע מיוחדים, ולא כללו את כל השטחים הנדרשים כמו שטח כבישי הרוחב ושטח הכביש לכל אורכו. השיקול החברתי לא הובא בחשבון – ולא שוקללה הפגיעה המרכזית באוכלוסיות חלשות הנובעת מההשקעה בתחבורה פרטית והזרזת התחבורה הציבורית.

לפי הדו"ח, זיהום מים תזום כתר צאה מהסלילה בקרבת מקורות מים גרשים לא קיבל כל התייחסות: עלויות עקיפתם, כגון הנוק הסביבית, פי שנגרם מתאונות דרכים וזיהום אוויר, לא הובאו בחשבון במסגרת ההערכה הכלכלית; בנוסף לכך התעלמו עורכי התחשיב מאלויות הפרייקט כולן, כגון עלויות הסלילה של כבישי הרוחב.

סורה של נשלים

ואולם, דו"ח הטכניון טוען לשרה של כשלים בבדיקת ההיתכנות. כך למשל, אורך הכביש המתוכנן הוא 340 ק"מ, אך החלופה הארוכה ביותר שנבחנה הינה באורך של 134 ק"מ – בין אחוזם בדרום (כביש מס' 40) לכביש מס' 70 בצפון. במלים

חוצה ישראל נגד דו"ח הטכניון

מחברת כביש חוצה ישראל נמסר בתגובה: "כרבת המחקר מסתירה את המצב הקטסטרופלי שהיה מתרחש בכביש 2 (כביש החוף) וכביש 4 אליהם היו מגיעים 80 אלף הנהגים העוברים כיום מדי יום בכביש חוצה ישראל, בעיקר בשעות השיא. המחקר מתבסס לא מעט על עבודות שנעשו בעבר ונמונו ע"י גופים שהתנגדו לסלילת הכביש, דבר שהחוקיקרת נמנעה מלפרסם במחוקרה".

"בדצמבר להוכיח כי מחלקת המחקר של בנק ישראל העריכה בזמנו את הנוק השנתי הנגרם למי שק האלומי כתוצאה מאי סלילתו של הכביש ב-750 מיליון שקל לשנה. "לטענת המחקר כי אורך הכביש המתוכנן הנו 340 ק"מ, אך נערכה בדיקת כראיות ל-134 ק"מ בלבד נשבו כי הטענה אינה במקור מה. הכותבת מתעלמת מכך שהבריקה שנערכה התייחסה לכביש 6 בין אחוזם מדרום לקרית גת לאלייקים/כביש 70 בצפון, כלומר באורך 134 ק"מ. לא הובא בחשבון כתנאי לכראיות הכביש באורך זה שבעתיד הוא יפותח דרומה או צפונה. התועלת והעלויות בבדיקה שנערכה הן לכביש באורך 134 ק"מ בלבד. הארכת הכביש בקטעים נוספים תבוצע לאחר בדיקת כראיות נפרדת. "באשר לטענה על התעלמות מההשקעה בסיילת כבישי רוחב – טענה זו אינה נכונה מעיי קרה. כבישי הרוחב נדרשים גם ללא כל קשר לכביש 6, ורק חלק קטן מהתנועה, פחות מ-15% מהתעבורה בכבישים כמו 431, 531, 471 ואחרים קשורה לכביש 6. על סמך בדיקות כראיות נפירות שנעשו לכבישי הרוחב מאוחר יותר ניתן

לקבוע שהבאה בחשבון של כבישי הרוחב היתה מגדילה משמעותית את הערך הנוכחי הנקי המיחשב". בנוסף מציינים בחברה כי "אין מקום בעולם בו כלמה מריניות עידוד התחבורה הציבורית וההשקעה ברכבות את השימוש הגובר ברכבת פרטי במרחבים ארציים. אין פירוש הרבר שאין להשקיע בתחבורה ציבורית, במיוחד לפתרון בעיות של נסיעות למרחבים מטרופוליניים ולנסיעות בתוך מטרופוליניים, ואולם הנגיעה של תחרותיות אלה לכביש 6 נמוכה מאוד הן בתחום תנועת הנוסעים הן בתחום תנועת המטענים. "בדו"ח נטען לשימוש במקדמים שונים בבדיקה הכלכלית שנעשתה על ידי מ.ת.ה. לכך ששיב כי היוון זרם תועלת עתידית ב-4% ב-7% לא משפיע כלל על התועלת הכלכלית. זהו עניין טכני, המתבטא בהצגה נומינלית ולא בערכים כלכליים. תועלת מהוונת מצטברת של 79 מיליארד שקל בחיוון 4%, וזה לתועלת מהוונת של 40 מיליארד שקל בחיוון ב-7%, כשם ש-1.609 ק"מ וזה ל-1 מייל. הפחתת התוספת לערך הזמן הריאלי מ-1.5% בשנת ל-19% בשנה תפחית באופן שולי את התועלת המחושבת, היות שהשפעת השינוי תהיה בעיקר בשנים מאוחרות, שתועלתם מהוונת נמוכה".

לסיום ביקשו בחוצה ישראל לציין כי תגובה קצרה זו היא חלקית, ואין ללמוד ממנה על הסכמה לנקודות הוספת העולות ממסמך מוסד שמואל נאמן שלא נידונו בה.

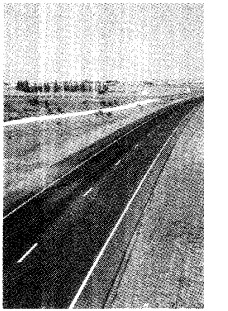
שרון קדמי

בפרמטרים הנדרשים על פי נוהל פר"ח, כמו שער החיוון של 7% לשנה (ולא 4% כפי שהוצג) ונידונו שנתו של 1% בערך הזמן (לעומת 1.5% בבדיקה המקודמת), מגיעים לתועלת של 33.4 מיליארד שקל בלבד – 42.5% בלבד מהתועלת שהציגה חברת כביש חוצה ישראל. בדו"ח הטכניון מצוין כי שער ריבית גבוה מקטין את כראיות הפרייקט, משום שהערך הנוכחי של ההכנסות הולך וקטן עם העלייה בגובה הריבית.

בדו"ח הטכניון נכתב עוד, כי גם בנייתו החופה הכוללת מערך כות התבורה ציבורית מפותחת, לא נבחנה האופציה של מערכות התבורה ציבורית משופרות, ללא כביש חוצה ישראל. הבריקה שניעשתה עבור חברת כביש חוצה ישראל היא, כי במצב שיפור ניכר בתחבורה הציבורית חלה ירידה של כ-7% מהנסועה של הרכב הפרטי בעקבות הכביש שים הארצית. נותר רק לנחש מה היתה מציגה אותה מערכת המורדלים אילו היתה נבחנה מערכת התחבורה הכוללת התבורה ציבורית משופרת ללא כביש 6.

לסיכום נכתב בדו"ח כי אילו התבצעה עבודה מקיפה של נייחן עלויות תועלת לכביש חוצה ישראל לפי נוהל פר"ח במלואו, ייתכן בהחלט שתוצאות הבריקה היו מציגות תמונה שונה לחלוטין של כראיות סלילת הכביש. כבר בעבודה זו ניתן לראות כי תועלת הכביש ירדה בכמה עשרות מיליארדי שקלים, במרוצי '94.

שרון קדמי

חוצה ישראל – בדיקה חוזרת

דו"ח שהוכן בטכניון מטיל ספק בהערכות שניתנו בעבר לתועלת הכלכלית של כביש חוצה ישראל